

ikke er for mange af i Ministeriet for offentlige Arbejder. Det er langt naturligere og langt mere praktisk, at den Mand, som har den Opgave at være personlig kendt med Forholdene paa de forskellige Jernbanelinier, er en særlig Embedsmand, og det vil ikke koste mere, thi efter den Ordning, der her er foreslaaet, ville de to fremtidige Kommissarier have at paatage sig hele det Tilsyn og alt det Arbejde, som nu er fordelt mellem ikke mindre end seks. — Naar det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) opholdt sig lidt ved, at Kommissarierne foruden deres Lønning ogsaa skulde have Rejsegodtgørelse og Diæter, saa skal jeg sige, at dette er overensstemmende med den Praksis, som er raadende for Tiden. Det siger sig selv, at naar Kommissarierne rejse, ville de saa meget som muligt benytte Jernbanen, og da have de jo gratis Befordring. Men naar de skulde lede Besigtigelses- og Ekspropriationsforretninger, hvor der ingen Jernbane er, vilde det dog være urimeligt, om de ikke fik deres Befordringsudgifter godtgjorte. — Det forekommer mig, at den Ordning, der her er foreslaaet, i det hele anbefaler sig som den mest praktiske og formaalstjenlige. Tillige ser jeg ikke rettere, end at det vil være i god Overensstemmelse med Tingets sædvanlige Fremgangsmaade, at vi ikke tvinge den ny Ordning igennem til Skade for en Række Embedsmænd, som for Tiden ere ansatte, og at den Overgangsbestemmelse, som Lovforslaget indeholder, derfor er velbegrundet. Men det siger sig selv, at Enkeltighederne i Lovforslaget er jeg ganske rede til at diskutere med det Udvalg, som maatte faa Sagen til Behandling.

N. Andersen: Jeg kunde ønske ganske kort at give Ministeren min Tilslutning i den her foreslaaede Sag. Jeg har ifølge min Stilling i en lang Række Aar haft rig Lejlighed til at se paa Jernbanekommissariernes Virksomhed, se paa den baade fra den ene og fra den anden Side, først i en lang Aarrække som en af dem, der er med til at betale, hvad det kostede, og i en Aarrække har jeg derefter været Medlem af en Del Besigtigelses- og Ekspropriationskommissioner. Jeg har saaledes paa nært Hold lært at se og bedømme og navnlig at paaskønne den overordentlig store Dygtighed, hvormed hver enkelt af Jernbanekommissarierne have røgtet deres overordentlig vanskelige Gerning. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister deri, at der er nogen Embedsstilling og overhovedet nogen Stilling, der giver sin Udøver Lej-

lighed til praktisk at bevise, om han duer eller ikke duer til at udøve sin Gerning, saa er det Stillingen som Kommissarius ved en Ekspropriationsforretning. Jeg er ganske klar over, at i de Aar, jeg har haft Lejlighed til paa nært Hold at se den Virksomhed, som Kommissarien for Østifterne har udøvet ved Jernbaneekspropriationsforretninger, har denne Virksomhed været af en saadan Beskaffenhed, at der kun er ganske faa Mænd, som jeg kunde tænke mig nogenlunde kunde staa Maal med den Mand, der har udøvet den. Lige saa sikkert er det, at den Maade, hvorpaa disse betydningsfulde Hverv have været effektuerede af den nuværende Kommissarius, er af en saadan Beskaffenhed, at det, der derved er sparet for Statskassen, maa regnes i Hundredtusindevis, uden at det paa nogen Maade kan siges, at Kommissarien er traadt de paagældende Lodsejere for nær. Jeg ved nok, at der af og til har lydt Røster, som tyde paa, at der sker den private Lodsejer Uret ved disse Ekspropriationsforretninger; men dette er efter min Mening en fuldstændig Fejltagelse. Jeg har ikke set et eneste Eksempel paa, at noget saadant er sket, har været tilsigtet eller har kunnet flyde af den Maade, hvorpaa Kommissarien har udøvet sin Virksomhed. Det ligger jo i Sagens Natur, at en stor Del af Lodsejerne altid maa være tilbøjelige til at mene, at de faa mindre Betaling, end de burde have, for deres Grund; men der er for det første den Sikkerhed for, at de ikke lide Uret, at de kunne forlange deres Skade vurderet af edsvorne Mænd, og paa den anden Side maa det Moment tages med i Betragtning, at Kommissarien i høj Grad har at iagttage, at hvis han til Skade for Statskassen byder mere for en Grund eller et Hus, end det er værdt, saa kan denne Skade ikke redresseres; men byder han for lidt har Lodsejeren altid den Chance, at han kan gaa til Taksationskommissionen. Jeg mener derfor ligesom Ministeren, at det vilde være ganske uklogt, om Staten vilde prutte om et Par Tusind Kroner om Aaret som Løn til disse to Embedsmænd. Det vilde være en meget daarlig Økonomi, thi deri har den højtærede Minister ganske Ret, at de Mænd vokse ikke paa Træerne, som kunne tage den Gerning op, der her skal tages op. Heller ikke kan det siges, at deres Lønninger ere saa enorme i Forhold til det Arbejde, som udføres, ihvorvel det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) har villet gøre gældende, at naar denne Gerning kan udføres af,